

Svaté přijímání - Bůh pomáhá naší víře

V minulém kázání jsme si řekli, že ke svatému přijímání může jít jen ten, kdo věří, že se při mši svaté z chleba a vína stává Tělo a Krev Pána Ježíše. Věřit, že se ve svátosti Eucharistie můžeme setkat s Bohem není někdy snadné.

V Drahanech působil pan farář Dr. Němeček, profesor olomoucké teologické fakulty a ten svým studentům vyprávěl, že měl někdy pochybnosti a dokonce klepal na svatostánek a ptal se: „Pane Ježíši, jsi tam?“ Ale i v těchto pochybnostech zachoval ke svátosti Eucharistie úctu a nepřestal s Ježíšem rozmlouvat, nepřestal se modlit. Odměnou mu byly krásné vzácné chvíle, kdy vnímal Ježíšovu blízkost, kdy mu bylo s Ježíšem v Nejsvětější svátosti dobře a kdy zakoušel Ježíšovu pomoc ve všem, o co ho prosil před svatostánkem nebo co mu svěřil ve mši svaté.

Věřit znamená modlit se s důvěrou, že nám Ježíš ve správné chvíli pomůže, že se o nás postará a dá nám to, co prospěje naší spáse.

Víra není jistota. A Bůh ví, že to nemáme snadné. A tak nám pomáhá. Dělá zázraky, které potvrzují to, v co křesťané od počátku věří.

Věříme, že **při mši svaté se zpřítomňuje Ježíšova oběť na Kalvárii**. A aby nás v tom Bůh povzbudil, dal nám **P. Pia**. Ten obdržel stigmata – Ježíšovy rány. A ty mu nejvíce krvácely právě při proměňování ve mši svaté. P. Pio při proměňování na svém těle prožíval to, co zakoušel Ježíš při ukřižování. A říkal všem lidem, kteří přišli na jeho mši svatou, aby si velmi vážili toho, co pro ně Ježíš při jejím slavení dělá.

Když při proměňování klečíme, nezapomínejme, že v té chvíli Ježíš trpí za nás. Dívejme se s láskou a vděčností na hostii, která se stává Jeho Tělem a na kalich, ve kterém se z vína stává Ježíšova Krev.

Aby Bůh povzbudil naši víru, že se z chleba a vína stává na oltáři Tělo a Krev Ježíše, dal nám eucharistické zázraky, kdy se proměněná hostie skutečně změní z chleba na kousek lidského těla, nebo se jiným způsobem prokáže Ježíšova přítomnost. Celkem je na světě 132 míst, kde se udál nějaký Eucharistický zázrak.

Nejznámějším místem je Italské **Lanciano**. V roce 750 zde slavil mši svatou jeden basiliánský mnich. Byl vzdělaný, ale měl pochybnosti, jestli se hostie při proměňování stává skutečně Božím Tělem. Prosil proto, aby mu dal Bůh pevnou víru. Když dospěla mše svatá k proměňování, změnila se hostie před očima všech lidí na kousek živého masa a víno se změnilo ve skutečnou krev.

Svaté přijímání - Bůh pomáhá naší víře

To byl začátek zázraku, který trvá 1265 roků. I dnes můžete přijet do Lanciana a prohlédnout si proměněnou hostii i pět malých kousků krve, které zůstaly na dně kalicha. Ani po bezmála třinácti stoletích bez jakékoli ochrany se proměněná hostie nerozpadla a krev neztratila.

Při zkoumání v letech 1971 až 1981 se zjistilo, že se hostie proměnila v kousek srdečního svalu a že krev má stejnou skupinu AB jaká je přítomná v Turínském plátně, o kterém se věří, že do něho bylo zabaleno Ježíšovo umučené tělo.

Jsou to mimořádné zázraky, kterými chce Bůh povzbudit naši víru v přítomnost Ježíše v Nejsvětější svátosti a naši důvěru se kterou se na něho můžeme obracet, se kterou se k němu můžeme modlit.

Kdo se vydá touto cestou víry, časem zjistí, že když s Ježíšem mluví, dostává se mu odpovědí, když mu něco svěruje, dostává se mu ochrany, když prosí, dostává se mu pomoci, když chválí a děkuje, dostává se mu radosti a pokoje.

Kéž je tomu tak i s námi. Amen.

Za opatem přišel ustaraný muž a začal mu vyprávět svůj velmi zamotaný životní příběh. Vyjmenoval řadu špatných rozhodnutí, které ho přivedly do bezvýchodné situace a poprosil, ať se za jeho záležitosti opat pomodlí.

Ten mu pravil: „Tvá věc je velmi komplikovaná. Víš co, předlož ji Bohu raději ty sám, ať já něco nepopletu.“

„Ale jak?“ zeptal se muž, který s modlitbou neměl žádné zkušenosti.

„Jdi do kostela, poklekni před svatostánkem a všechno Pánu Ježíšovi vypověz a pokorně ho popros ať ti pomůže. Neodcházej, dokud mu všechno neodevzdáš a v tvé duši nezavládne pokoj.“

Člověk šel a strávil u svatostánku dlouhé chvíle. Musel se dokonce několikrát vrátit, protože si časem vzpomínal na další a další důležité věci, které ho zneklidňovali.

Po nějaké době ho opat potkal a ptal se: „Tak co, splnil ti Spasitel o co jsi ho žádal?“

„Ne, představte si, že má záležitost dopadla úplně jinak, než jsem si představoval. Ale také mnohem lépe, než jsem si přál. Díky vám jsem zase šťastným člověkem.“

„Kdepak díky mě. Šťastný jsi díky své pokoře, se kterou jsi poslechl mou radu a díky Bohu, který je dárce všeho dobrého. Na to nezapomínej a dobře se ti povede na tvé cestě do nebe.“